

VESNA

**Informativní společensko – zábavný zpravodaj obyvatel
a zaměstnanců Domova Vesna, p. o., Orlová**

OBSAH

PÁR SLOV ÚVODEM

PRAVDA O ONDRÁŠOVI

Z TVORBY NAŠICH ČTENÁŘŮ

POZNÁVEJTE PROFESE V DOMOVĚ VESNA

MALÉ PŘIPOMENUTÍ UDÁLOSTÍ V DOMOVĚ VESNA

POUŤ 2021

OLYMPIÁDA

TROCHU HUMORU NA ZÁVĚR

Pár slov úvodem

Vážení a milí čtenáři. Dostává se Vám do rukou další číslo časopisu Vesna. Přiznávám, že po příliš dlouhé odmlce a velmi, velmi se za to omlouvám. Pokusím se to dnes trošku vynahradit, toto číslo časopisu bude přece jen obsáhlejší, než obvykle.

Děkuji všem přispěvatelům za jejich dílka, kterými mě po celou tu dobu zásobovali a která si dnes můžete přečíst i Vy.

Do dnešního časopisu jsem zařadil fotografie z akcí v uplynulém období, nebylo jich tolik, kolik jsme byli zvyklí, ale epidemie covidu si vybrala svoji daň i zde.

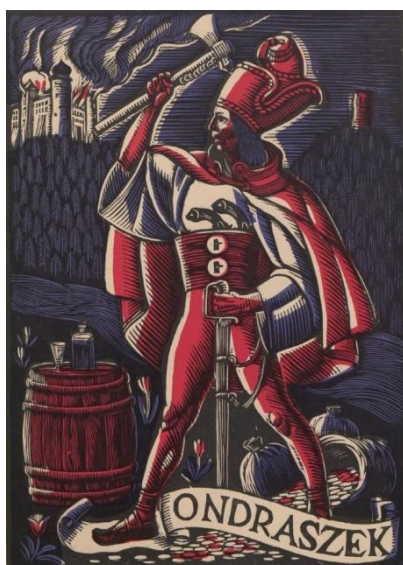
Jistě zaregistrujete i novou rubriku, kde se budete seznamovat s náplní práce jednotlivých profesí v našem domově a v závěru najdete pár informací o připravované akci nebo o našich internetových stránkách.

No a úplně na závěr pár vtipů, tentokrát sportovních, když je ta olympiáda.....

Pravda o Ondrášovi.

Dne 13.10. 1680 se janovickému fojtovi Ondřeji Fucimanovi a jeho ženě Dorotě narodil syn Ondřej. Proslul jako legendární zbojník, "pán Lysé Hory a ochránce chudých". Jeho věhlas byl srovnatelný s Jánošíkem, povědomí o zbojníku Ondrášovi se udržuje ve Slezsku a na severovýchodní Moravě dodnes. Když zde mluvím o Slezsku, myslím i jeho polskou část, kde zvláště v Beskydech je Ondráš (polsky Ondraszek) postavou velmi, velmi populární. Jak to je v Čechách si netroufám odhadovat, ale velké iluze si nedělám.

Ondrášův život je opředen spoustou legend, pověstí a příběhů, ve kterých je líčen jako hrdina, který bojoval proti pánům, chránil chudé a co uloupil, to jim rozdával.

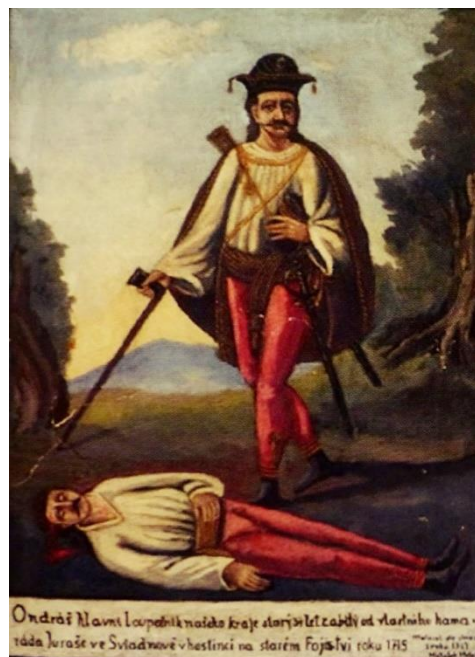

Jak jsem předeslal, Ondřej Fuciman řečený Ondráš, se narodil v rodině janovického fojta. Fojt byl v té době představitel obce, v podstatě stejně jako rychtář nebo podobně jako dnešní starosta. Funkce se dědila a nástupce svého otce vyplácel. Ondráš byl nejstarším synem fojta Ondřeje Fucimana a jeho ženy Doroty, takže nástupnictví mělo připadnout jemu. Ale nepřipadlo. Fojtem se stal r. 1709 Ondrášův bratr Jan.

Ondráš měl několik mladších sourozenců - Jana, Jakuba, Dorotu, Annu, Magdalenu, Jiříka a Kateřinu. Po smrti Ondrášovy matky se jeho otec fojt Fuciman znovu oženil a s druhou manželkou Zuzanou měl dvě děti - Tomka a Marianu. Toto jsou vše údaje, které se dají prokázat z matrik a úředních záznamů. Nyní se chvílemi pustíme na tenký led více či méně pravděpodobných domněnek, které vychází nejen z ondrášovských legend, ale také ze soudních protokolů.

Je pravděpodobné, že Ondráš studoval na latinských školách, údajně na piaristickém gymnaziu v Příboře. Odtamtud měl být vyloučen pro rvačky s židovskými spolužáky a zde měla mít počátek nenávisť vůči Židům, které si později Ondráš velmi rád vybíral jako oběti svých loupeží.

Je pravděpodobné, že předtím, než se z Ondráše stal zbojník, byl v armádě, odkud patrně zběhl. Předpokládá se, že to mohlo být v letech 1695 až 1709. Některá zobrazení Ondrášovy smrti zobrazují jak Ondráše, tak jeho vraha ve vojenských "mundúrech", respektive v jejich částech.

Podle jedné z legend se Ondřej stal zbojníkem kvůli zabití panského drába nebo malenovického fojta. Je ale také možné, že ho na zbojnickou dráhu přivedla rodinná křivda, když se nestal otcovým nástupcem ve fojtském úřadě.

Je pravděpodobné, že se "vyučil na zbojníka" u Tomáše Uhorčíka, jednoho z Jánošíkových "horních chlapců". Vazby mezi Ondrášovou a Jánošíkovou bandou patrně přetrvávaly dále, koneckonců i Jánošík při výslechu uvedl, že někteří jeho zbojníci byli již dříve popraveni při hromadném zúčtování se zbytky Ondrášovy tlupy v Těšíně.

Je pravděpodobné, že prvním zbojnickým skutkem, který Ondráš a jeho banda spáchali, bylo přepadení panského dvora v Bludovicích (dnes součást Havířova). Bohužel se už neví, zda to byly Horní, Prostřední nebo Dolní Bludovice. Ono se ani pořádně neví, kdy přesně se ono přepadení událo. Ví se, že akce skončila neúspěchem, důvodem byl "strach, nezkušenost a špatné počasí", jak při pozdějším výslechu uvedl jeden ze zbojníků. Předpokládá se, že lupičského útoku se zúčastnil Ondrášův bratranec Jura Fuciman, řečený Juráš. Později vysvětlím, proč tohoto člověka zmiňuji.

Za prokázanou akci se považuje přepadení záměčku v Třebovicích u Ostravy, spojené se zabitím správce Pavla Schörnera. Ondrášova tlupa řádila ve Frýdku, v Bludovicích, na Visalajích, ale nebylo jí zatěžko přepadnout zámek v Ustroni nebo dokonce v Lanckroně cca 30 km od Krakova. Banda přepadávala větší i menší osady nejen v Beskydech, ale zabrousila i do Hlučina nebo Ráje u Fryštátu (dnes Karviná - Ráj). Někteří členové tlupy, včetně Ondráše a Juráše, se měli zúčastnit přepadení města Příbora v r. 1710. Útok zbojníků byl odražen, 5 jich bylo zajato. Jeden z nich udal své 4 kumpány, proto dostal milost. Ostatní čtyři byli pověšeni na dubech u Příbora "až jejich rozpadlá těla sežrali psi".

Kromě takových větších lupičských výprav se ovšem Ondráš a jeho banda nevyhýbali "drobnější kriminalitě". Obírali kupce, řemeslníky, hospodské, mlynáře, pocestné nebo faráře, a jak bylo výše uvedeno, zvláště spadeno měli na židy.

Je jasné, že vrchnost nemínila nad Ondrášovou činností přivírat oči. Ondráše se snažili dopadnout moravští portáši (dnes bychom řekli četníci), jeho řádění měl ukončit z Opole povoláný pluk althanských dragounů. Měli smůlu. Ondráš byl zabit při hospodské rvačce.

V noci z 31. března na 1. dubna 1715 popíjel Ondráš se sedmi svými druhy ve sviadnovské hospodě "U matky Hedviky". V hostinci byl ubytován postřelený člen Ondrášovy bandy Schobischowsky a kumpáni ho asi přišli navštívit. Vypitá kořalka a žárlivost na šenkýřku byla příčinou roztržky mezi "rabirzi". Podle protokolu z výslechu víme, že když dcera hospodského Hedvika Pastrňáková vyzvala Ondráše k tanci, vytrhl mu Juráš Fuciman, jeho vlastní bratranec, z ruky valašku a jednou ranou ho zabil.

Zabití Ondráše

Protože za vydání živého či mrtvého Ondráše úřadům byla vysána odměna, zbojníci včetně zraněného Schobischowského jeho tělo naložili na vůz a odvezli do Frýdku, aby si vyzvedli odměnu a vyprosili amnestii. Kamarádi.... Tím se nabízí i další motiv vraždy Ondráše, a to obyčejná chamtivost.

Ondrášovo tělo bylo ve Frýdku rozčtvrceno a rozvěšeno jako potrava pro ptáky. Jedná část byla pro výstrahu pověšena v jeho rodných Janovicích.

Ondrašův vrah Juráš a jeho partička byli sice uvězněni, ale po několika týdnech propuštěni na kauci. Odměna jim ještě vyplacena nebyla. Ovšem snad hned v den propuštění přepadli syna těšínského starosty a tím si nad sebou podepsali ortel. Sám císař Karel VI. nařídil všechny Ondrášovy kumpány pochytat, pět zrádců odeslat na galeje do Rijeky, ostatní bez milosti pověsit na nejbližším stromě.

Jurášova parta byla vylákána do Těšína na příslib vyplacení odměny za zabití Ondráše, která činila 100 zlatých. Po svém příchodu do Těšína předstoupili před purkrabího, který jim přečetl rozsudek o jejich deportaci na galeje a nařídil sebrat jim obušky. Propukla rvačka, při které Juráš pobodal biřice, konšela i kata. Jeho kumpán Polenda se zmocnil železných pout, rozbil jimi katovi hlavu a zdemoloval místnost. Nakonec byli zbojníci přemoženi a uvrženi do žaláře. Skončili na galejích a jejich další osud není znám. Tedy.... až na Polendu a Juráše. Ti byli odsouzeni k trestu smrti, Polenda byl v Těšíně oběšen a Juráš skončil svůj život lámán okovaným kolem.

Nu.... Ondráš očividně nebyl až takový hrdina protivrchnostenského odboje, jak nám podsouvají lidové legendy. Koneckonců - s Jánošíkem to jistě nebude jiné, i tento slavný slovenský národní hrdina byl jen obyčejný zloděj a lupič. To ovšem není vše, co tyto dva zbojníky spojuje. Každému z nich přisoudila legenda kouzelný předmět - u Ondráše to byl obušek (valaška), u Jánošíka opasek, oba dva "zaškoloval" Tomáš Uhorčík a mnohé jejich legendární činy si jsou až neuvěřitelně podobné. Inu - lidová slovesnost.

Asi by bylo dobré na tomto místě zmínit, že ačkoli Ondrášovská legenda je v mnoha ohledech smyšlená, postava Ondráše, tak jak je prezentována v legendách a pověstech se stala fenomenem kulturně-historickým, všelidovým a vysloveně slezským. Legendy o Ondrášovi, stejně jako ty Jánošíkovské, mohly nepochybně přinášet chudým a těžce zkoušeným naději a víru, že mají zastání, že může být lépe a že křivdy budou potrestány.

Veškeré faktografické údaje jsem čerpal z knihy Jiřího Tichánka: Ondráš - po stopách legendárního zbojníka, 2009 Šmíra-Print s.r.o., Opava.

Z TVORBY NAŠICH ČTENÁŘŮ

Smutný pravdivý příběh.

Jsem uživatelem služeb domova pro seniory Vesna v Orlové. V době karantény jsme museli dodržovat přísné hygienické zásady. Museli jsme nosit roušku a být stále ve svém pokoji. Nebyly přijímány návštěvy a sami jsme nesměli vycházet z domova. Personál domova (hlavně ošetřovatelky přímé péče) měl zvýšený obsah práce, neboť jídlo nám nosili na pokoj. Byly zrušeny veškeré akce. Až po dvou měsících se začalo vše uvolňovat a po třech měsících jsme mohli vyjít z domova a to od 15. 6. 2020. Hned druhý den jsem toho využil a šel nakupovat do mých obchodů. Rozhodl jsem se nakoupit i léky do ústavní lékárny v nemocnici. Do této lékárny chodím rád nakupovat, neboť tato lékárna má každé úterý a čtvrtek slevu 10% na volně prodejné léky.

Mám potíže s chůzí a tak chodím o berlích. Musel jsem vyřešit problém, jak se dostat k nemocnici. Křižovatka u Billy se částečně opravovala a od Masarykovy ulice byl zákaz vjezdu. Musel jsem jít pěšky. Zvládl jsem to. Vždy, když jsem v nemocniční lékárně, tak navštívím nedaleký Lidl. Spokojeně jsem vše nakoupil a pomalu směřoval k zastávce autobusu

Přešel jsem přechod, když vtom mě zastavil nějaký mladík s kšiltovkou a dával mi krabičku voňavky, ať si ji nechám. Říkal, že ji dostal zadarmo, ať si ji nechám. Odporoval jsem, že ji nechci. Krabičku mi dal do ruky a já jsem šel na autobus. Krabičku jsem držel v ruce a můj „dárce“ šel se mnou. Po několika krocích se zastavil a vytáhl další krabičku, v níž byly hodinky, jež se blyštily ve zlatém obalu. Mladík mi je dával, ať si je taky vezmu. Dodával, že to má zadarmo, ať si je vezmu. Díval jsem se podezřívavě a nepřišel hned na to, co to znamená. Když jsem měl obě tyto věci v ruce, tak jsem si řekl: „Počkej, to nemůže být zadarmo. Balíčky jsem dal do kapsy a vytáhl jsem peněženku. Sahal jsem po stovce, ale mladík tam uviděl dvoustovku a na tu poukazoval, ať mu ji vydám. Udělal jsem to a myslel jsem si, že za ty věci je to laciné. Mladík sebral dvoustovku a začal mně z kapsy vytahovat krabičku s hodinkami a říkal, že jen ta voňavka stojí pět set korun. Až teď mi přišlo na mysl, že je to všechno nějak podezřelé. Vykřikl jsem: „Tady máš ty svoje krabičky a dej mně zpět tu dvoustovku!“ Mladík si vzal krabičky a naznačoval, že z kapsy vytahuje tu dvoustovku, ale pak se náhle obrátil a s mojí dvoustovkou rychlým krokem pelášil pryč. Na chodníku nikdo nebyl a já jsem se se svými holemi nemohl za ním rozběhnout. V duchu jsem si nadával, jak jsem tomu mladíkovi podlehl. Nevěřícíně jsem kýval hlavou. Média nás často upozorňují na tyto podvody a různé metody okrádání seniorů. Zkusil jsem to na vlastní kůži a divil jsem se, že jsem podlehl. Jak to, že jsem nepřišel hned na to,

že to je nějaká bouda? Tito podvodníci používají různé metody pro okrádání lidí. Překvapí Vás to v době, kdy máte se sebou problémy a hned nepřijdete na podvod. S tím tito šmejdi počítají. Ještě děkujete, že to dopadlo jen odejmutím malé částky. Také jsem mohl přijít o celou peněženku, kde mám veškeré doklady, včetně karty z účtu!

Poučení? Určitě bude nedostat se do takové situace. Dávat si zvýšený pozor na takové nabídky!

B. Pliska

Poslední báseň (povzdech důchodce)

V dnešní době, nemám zdání, zda pravda je k mání?

Pravda a láska se ztrácejí!

Stáří se málo ctí i když odcházíme se ctí.

Naše generace válku prožila.

Po válce zničené hospodářství obnovila
města čtvrtě a závody a kulturní stánky postavila

Stále nyní nevím, co je vlevo a co vpravo,

já se v tom vůbec neorientuju,

já se v tom nevyznám.

Ač sečtělý, o dnešním životě nemám ani páru, ani páru.

Nejraději bych už byl v pánu!

B. Pliska

Vážení všichni v domově Vesna

I když je doba velmi zlá, tak stromy nepřestanou se zelenat a květiny kvést

jo jo, příroda je velká čarodějka i přes velké bolesti a nesnáze.

Blíží se jaro a s nimi velikonoce a tak přeji,

abyste je zeleně oslavili, užili si pořádně mrskandu a dobrý mok,

ale s rozumem.

Narození všech těch božích svoření, kuřátek, jehňátek nám ukazují,

že je ještě stále pro co žít a v lásce se mít.
Je krásně na světě, když je jaro a vše náhle po zimě rozkveté.
Hodně radosti při pomlázce a jakékoli legraci,
která se ani v těch nejtěžších časech neztrácí
ať žije jaro a vše živé a roztomilé.

A. Karolczyková

Každý z nás má bolístku a potřebuje povzbuzení a naději,
která mu srdce otvírá a s úsměvem usíná.

Jak se mám smát, když schází komunikace s rodinou
a vlastně můžeme odejít na věčnost s každou hodinou.

Usmějme se na všechny, co úsměv potřebují,
ten nás nic nestojí a má léčivou moc
a tím můžeme všichni ostatním zpříjemnit noc.

Mějme se rádi, smějme se spolu když nás nic nebolí,
smějme se společně, ať se nikdo z nás nemoci nebojí.
Věřme všichni, že tu budeme zdraví ještě mnoho let,
dívejme se stále kolem sebe, jak krásný je náš svět.

Těšme se spolu na zázrak s příchodem jara,
kde všechno se probouzí a radost nám dává.

Přijde den, kdy nám bude slunce svítit na cestu života,
věřme že nám Pán Bůh každému ještě mnoho let dá.

A my se všichni začneme usmívat, s pocitem štěstí a radosti usínat.

Smích celou naší Vesnou nahlas prochází
Budeme rádi a šťastni, že mám nic neschází.
Léčba smíchem stále platí..

J. Hovorka

Přání k létu

Dne 21.6. přišlo k nám léto, které nám střídavě přináší i to teplo

Nám i jarním dnem když sluníčko zem zahřeje

Tak i nám srdíčko pookřeje.

Případně když si vyjdem do přírody

U nás na domově pak do pěkné zahrady

Přivedeme se i do dobré nálady

Na loukách i zahradě když začne kvést kvítí

I člověk i lásku v srdci pocítí

Po louce když pak člověk se svou milou kráčí

Může ji člověk i lásku vyznati.

Při tom jim můžou i ptáčci prozpěvovati

I oni si mohou věrnou lásku slibovati

Když pak máme i léto, přilétají i vlaštovičky,

Které nám zvěstují dobré zprávičky

Kvetou i různé květiny i jiřiny

Kdy toho jména jsou i některé dívčiny

Nejkrásnější jsou růže

kdy si člověk uvědomuje

Jestli v životě něco zmůže

Když pak přijde podzim i zima

Můžeme si zazpívat o věrném milování

A za náš život dát pánu bohu díkůvzdání

P. Nerychel

Život mne baví

Budu psát o svém životě od mladých let,
jelikož po devadesátce mne ještě baví svět.
Mí rodiče byli velmi chudí, až to ve mně i lítost budí
Svoji pilnou prací i malý domek na dluh si postavili
Aby rodinu od nuzoty ochránili
Já jako malý kluk musel jsem husy pást
Které když odrostly, byly na náš žvast,
Abychom nemuseli na živobytí krást.
V pěti letech jsem již začal do školy choditi
A tak do života i jinak viděti
Jako kluk maličký jsem se učil hrát na housličky.
Musel jsem i domácí práce dělat
A tak nebyl čas nějaké lumpárny konat.
Měšťanku jsem s pěkným prospěchem ukončil
A tak do života vykročil.
Pak v roce 38 přišla polská okupace
A otce pro českou národnost propustili z práce
Já jsem na polní práce musel chodit
Neb to byla jediná možnost , jak se uživit.
Pak přišli Němci a od Poláků osvobození
A my Češi jsme to viděli jako obrození.
Válku jsme prožili jakž takž v klidu,
I když jsme často třeli bídu.
Po roce 1945 se obrátil i svět
Vrátila se demokracie, což mne potěšilo nejvíce
Bylo práce hodně
A viděli jsme, že vše se k dobrému pohne.
Pak přišel únor 1948 a pak jsem viděl i jinou tvář,

Která byla pro mne jako rudá zář.
Přešel jsem sloučením sociální demokracie do KSČ strany
Nebylo v tom žádné zábrany.
V roce 1948 jsem se oženil
A pak rodinu založil.
Rodinný život jsme vedli dobrý
I když jsme někdy museli kráčet do nepohody,
V roce 1991 přišla pro mne těžká chvíle
Když mne manželka po těžké nemoci opustila.
Po nějaké době jsem všechno přečkal
a lepších časů se i dočkal.
Nyní jsem v domově důchodců Vesna
Kdy jsem se probudil jakoby ze sna.
Zase mne začal bavit svět
A líbí se mi tu ostošest.
Se všemi pracovníky jsem kamarád
A mám je skutečně velmi rád.
Psát básně mě baví i těší
A já vidím, jak mi čas letí.
Stále mám radost z života
Stále mne může čekat cesta daleká.

P. Nerychel

POZNÁVEJTE PROFESE V DOMOVĚ VESNA

Pracovnice přímé péče

Dneska zahajujeme seriál článků, ve kterých se dozvíte, jaká je vlastně náplň práce zaměstnanců Domova Vesna a jaké úkoly plní jednotlivé profese. Dnes to bude o ošetřovatelkách.

Tato profese se přesně jmenuje „pracovník (pracovnice) přímé péče“, někdy se také označují jako pracovnice v sociálních službách, ošetřovatelky nebo pečovatelky. V našem domově je poznáte podle slušivých žlutých blůz nebo triček.

Jak už samotný název naznačuje, jedná se o zaměstnance, kteří jsou v nejužším kontaktu s našimi uživateli a zajišťují jim poskytování potřebné péče. Pojdme se teď podívat, jak vypadá všední pracovní den ošetřovatelky na patrech 1 až 4, tedy tam, kde je poskytována péče nejrozsáhlejší a zároveň i nejkomplexnější.

Ráno

Denní směna začíná ráno v šest hodin, kdy si ošetřovatelky převezmou směnu od „noční“, hlavně pak důležité informace o změnách ve zdravotním stavu uživatelů a o nočních událostech. Bezprostředně poté začne probíhat ranní hygiena našich uživatelů – pokud jsou uživatelé upoutáni na lůžko, ošetřovatelky jim přinesou „lavorek“ s vodou, někteří uživatelé zvládnou ranní hygienu sami, jiné musí ošetřovatelky umýt, učesat, potřebné promazat mastí, pomoci s převlékáním nebo je převléci.

Po ranní hygieně roznesou pečovatelky snídaně na jednotlivé pokoje, uživatelům, kteří se nedokážou sami najíst se strava podává. Po snídani ošetřovatelka pokoj uklidí.

Dopoledne je věnováno koupání dle harmonogramu, na spodních patrech se koupe výlučně v koupelnách určených pro imobilní uživatele, a to v prvním, druhém nebo čtvrtém patře. Po koupání ošetřovatelky uklidí na pokojích a provádí další práce podle stanoveného harmonogramu – například přebírání potřebného materiálu, přebírání a rozvoz věcí z prádelny apod.

Odpoledne

Poté mají pečovatelky vyhrazenou půlhodinovou přestávku na oběd, konkrétně od půl jedenácté do jedenácti hodin. V jedenáct hodin se začínají rozvážet a roznášet obědy na pokoje a podobně jako u všech jídel, i tady je nutno podávat stravu uživatelům, kteří se nedokážou sami najíst. Po obědě následuje opět úklid pokoje. Zatímco uživatelé si mohou po obědě odpočinout, ošetřovatelky se

věnují administrativě – vyplňování denních záznamů uživatele nebo vedení dokumentace klíčového pracovníka.

Každý pracovník přímé péče je totiž zároveň i tzv. klíčovým pracovníkem pro 4 i více našich uživatelů. Znamená to, že je s nimi v nejužším kontaktu, měl by znát osobní i rodinné poměry „svých“ uživatelů, jejich přání, potřeby, starosti nebo trápení. U nově přijatých uživatelů se klíčoví pracovníci podílí největší měrou na adaptaci a přivyknutí životu v Domově Vesna. Pravidelnými rozhovory si klíčový pracovník utváří a prohlubuje své znalosti o klientovi a sestavuje pro potřeby péče tzv. biografii, která se snaží být co nejobsáhlejší výpovědí o uživateli – o jeho životě, zálibách, rodině, zvycích, rituálech apod. S každým klientem pak klíčoví pracovníci sestavují individuální plány, které by měly odrážet a reflektovat situaci a potřeby uživatelů a přispívat k poskytování co nejkvalitnější a co nejvšestrannější péče ně. Naplňování těchto plánů se pravidelně vyhodnocuje a plány se podle individuální potřeby obnovují nebo mění.

Pokud to počasí dovolí, ošetřovatelky vyvezou uživatele odpoledne ven, a to i imobilní, tak aby si všichni mohli užít hezkého odpoledne.

Po rozvezení svačinek (a opět podávání některým uživatelům) mají ošetřovatelky druhou půlhodinovou přestávku. Následně rozvezou a rozdají večeře.

Noc

V šest večer nastoupí noční směna, oproti denní v podstatně menším počtu. Kromě večerní hygieny uživatelů a úklidu na pokojích má noční směna za povinnost mytí a desinfekci různých potřeb, invalidních vozíčků, umývání kuchyněk, úklid skříní na chodbičkách v prvním a druhém patře.

Kromě shora vyjmenovaných povinností ošetřovatelky polohují imobilní uživatele (tzn. že upravují jejich polohu na lůžku tak, aby nedošlo k proleženinám), kontrolují dodržování pitného režimu uživatelů, samozřejmě uživatelům mění inkontinenční pomůcky a dbají na to, aby uživatelé byli neustále v čistém oblečení a povlečení.

Povinností každého pracovníka přímé péče je sebevzdělávání v rozsahu 24 hodin ročně. Znamená to, že pracovníci se zúčastňují školení a seminářů s tematikou péče o uživatele – námátkou uvedu provádění tzv. Bazální stimulace, poskytování první pomoci, péče o imobilní uživatele, komunikace s uživateli a spoustu dalších témat.

Pracovní den, tak jak jsem ho popsal, probíhá hlavně na spodních patrech, kde jsou umístěni převážně imobilní uživatelé a práce pečovatelky tam je přece jen náročnější, než u soběstačných uživatelů. Jistě všichni chápeme, že rozsah péče

poskytované jednotlivým uživatelům se liší podle jejich skutečných potřeb a schopností a nemůže být u všech uživatelů identický. Také je nutné brát zřetel na rozvoj a udržení co nejvyšší míry soběstačnosti našich uživatelů.

Je to krásná, ale těžká a náročná práce. Prosím, až o Vás budou pečovat, vzpomeňte si, jak moc náročné to pracovník přímé péče má.

MALÉ PŘIPOMENUTÍ UDÁLOSTÍ V DOMOVĚ VESNA

Vítězové soutěže Lušťovka Adra duben 2021

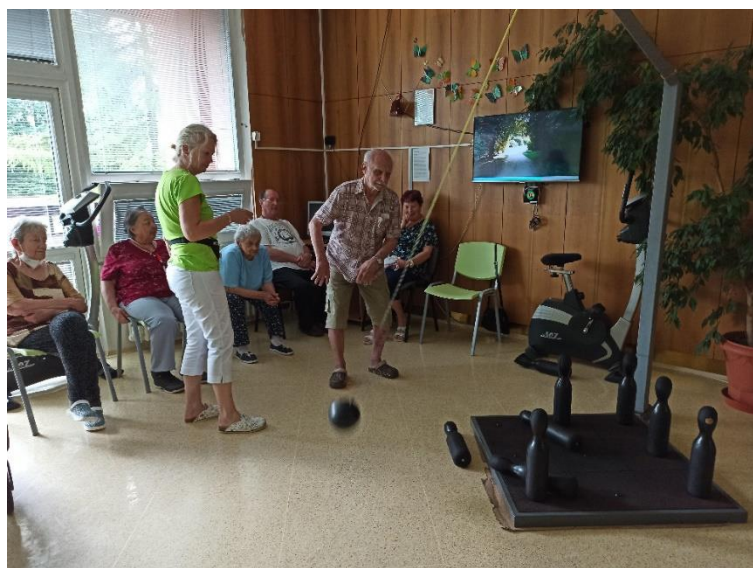
Vítězové soutěže Lušťovka Adra červen 2021

Pan Nerychel obdržel diplom za účast v literární soutěži

Kuželky

Posezení na zahradě

Pout' 2021

Letos se konala už potřetí a stala se tradicí. Vesňácká pout' letos přitáhla 72 (!) návštěvníků – uživatelů domova Vesna. Příjemné posezení v novém zahradním stanu, grilované pochoutky, soutěž ve střelbě z nové vzduchovky, ale hlavně ideální počasí - to vše přispělo ke spokojenosti všech účastníků s pěkně prožitým odpolednem.

OLYMPIÁDA

V souvislosti s právě probíhajícími olympijskými hrami v Tokiu nás napadlo uspořádat olympiádu i u nás ve Vesně. Naše vesňácká olympiáda se bude konat v srpnu (termín bude ještě upřesněn) a soutěžit se bude v těchto disciplínách:

- Házení šipkami
- Závodů na cyklotrenažerech
- Střelba ze vzduchovky
- Kuželky
- Hod míčkem

Olympijské soutěže budou probíhat několik dnů a veškeré informace se včas dozvíte.

NOVÉ FOTOGALERIE NA NAŠICH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH

Na našich internetových stránkách je nově otevřena galerie fotografií ze života Vás, našich uživatelů. Je určena hlavně pro Vaše rodinné příslušníky, aby měli představu, jak se Vám ve Vesně žije a jak zde trávíte svůj čas. Do této galerie je možné vstoupit po zadání hesla, které Vám dají sociální pracovnice

DOMOV VESNA +420 596 511 975-6
SEKRETARIAT@DOMOVVESNA.CZ

Přihlášení
host (nepřihlášen)

Informace pro rodinné příslušníky - Covid-19 Domov Vesna O nás Naše činnost Informace Dokumenty ke stažení Kontakt

Domov Vesna
Domov Vesna byl otevřen v roce 1990 jako penzion pro soběstačné seniory. Zřizovatelem Domova Vesna je od roku 2008 město Orlová. Celková kapacita zařízení od 1. 1. 2019 je 178 míst.

Změnou zákona o sociálních službách a následně změnou registrace se z penzionu stal Domov Vesna, p.o., který poskytuje pobytovou sociální službu seniorům od 60 let věku - domov pro seniory a od 55 let věku - domov se zvláštním režimem. Domov poskytuje činnosti základní, kterými jsou ubytování a stravování a dále pak péči zdravotní, pečovatelskou, sociální a aktivizační. Přednostně přijímáme zájemce z Orlové a v případě volné kapacity rádi své služby poskytneme také obyvatelům okolních měst, zejména pokud z Orlové pocházejí anebo jejich příbuzní. Žijí ve městě Orlová a usnadníme jim tak společný kontakt.

Naším cílem je poskytovat kvalitní sociální službu s ohledem na individuální požadavky a specifika obyvatel. Každoročně hodnotíme spokojenost s kvalitou služeb z pohledu obyvatel domova, ale také návštěv v domově. Dle výsledků realizujeme opatření a snažíme se rozvíjet a zlepšovat naše služby. Zapojili jsme se do externího hodnocení kvality pod zástítkou Asociace poskytovatelů sociálních služeb „Značky kvality“, a získali hodnocení 4 hvězd.

TROCHU HUMORU NA ZÁVĚR

Olympiáda teoreticky inspiruje mládež
ke sportovně aktivnímu
životnímu stylu.
Prakticky ale všichni
sedíme na gauči
a sledujeme ji v televizi.

© 2020
NEKSA
www.nexa.cz

OLYMPIONICI
2020

dikobraz.cz

Osobní trenér tatranského typu

